

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/13330,Duszpasterstwo-Akademickie-Norbertanki-w-Krakowie.html>
19.05.2024, 05:59

Duszpasterstwo Akademickie Norbertanki w Krakowie

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Duszpasterstwo Akademickie Norbertanki w Krakowie, duszpasterstwo w klasztorze sióstr norbertanek w Krakowie, utworzone jesienią 1977 przez grupę związanych z SKS, wychowanków Duszpasterstwa Akademickiego Beczka przy kościele oo. dominikanów, nawiązujące do tradycji Stowarzyszenia Katolickiej Młodzieży Akademickiej Odrodzenie. Jego działalność skierowana była na samokształcenie, a zasadniczym celem miało być propagowanie wartości chrześcijańskich poprzez szeroko rozumianą kulturę. Wśród organizatorów duszpasterstwa gł. rolę odgrywał Józef Ruszar. Opiekę duszpasterską sprawował ks. Adam Cieślik. Działalność DA Norbertanek zainaugurował monodram Haliny Mikołajskiej wg powieści Tomasza Manna *Józef i jego bracia*. W ramach duszpasterstwa odbywały się regularne wykłady z filozofii, społecznej nauki kościoła, socjologii i historii, spotkania z pisarzami i publicystami, wieczory poetyckie i koncerty. Wykładowcami i gośćmi duszpasterstwa byli m.in.: ks. Józef Tischner, Karol Tarnowski, Stefan Kisielewski, Jan Józef Szczepański, Jan Józef Lipski, Stanisław Barańczak, Wiktor Woroszyński, Jacek Woźniakowski, Stanisław Lem, Kornel Filipowicz, Jan Błoński, Adam Zagajewski, Tadeusz Mazowiecki. Wykładów słuchało 20–80 uczestników, w otwartych spotkaniach brało udział 100–200 osób. W 1978 na opłatku środowiskowym gościł kard. Karol Wojtyła. Formuła działalności DA Norbertanek umożliwiła krakowskiej inteligencji budowanie więzi międzypokoleniowej: spotykali się tam studenci (także starsi licealiści), absolwenci szkół wyższych i młodzi pracownicy nauki oraz starsze pokolenie publicystów, artystów i naukowców.

Działalność DA Norbertanek poddana była przez SB rozpracowaniu operacyjnemu poprzez: osobowe źródła

informacji, wprowadzanie pracowników operacyjnych posługujących się legitymacją studencką do kontrolowania i utrwalania na taśmach magnetofonowych przebiegu niektórych spotkań, wzywianie ich uczestników na rozmowy operacyjno-profilaktyczne, podejmowanie różnorodnych przedsięwzięć typu dezintegracyjnego, np. rozwieszanie ogłoszeń programowych o przygotowanej przez SB treści, poprzez zadawane publicznie pytania, stawianie prelegentów w niezręcznych sytuacjach i ośmieszanie uczestników spotkań.

Z powodu nacisków Urzędu do Spraw Wyznań w III 1978 działalność duszpasterstwa została zakończona rekolekcjami o. Andrzeja Kłoczowskiego.

Ewa Zając, Elżbieta Pietrzyk-Dąbrowska

[Kraków, Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)